

VEJLEDENDE LØSNING ORDINÆR EKSAMEN SKATTERET SOMMER 2024

OPGAVE 1

Spørgsmål 1.1

1.1.1 Gevinst fra Oddset samt pokergevinsten

Det bør anføres, at gevinsten på 100.000 kr. fra Oddset er skattefri for Berit Blom, da der er tale om en gevinst fra et godkendt spil, jf. SL § 4, stk. 1, litra f, sammenholdt med Spilleafgiftsloven § 1, stk. 3.

Besvarelsen bør bemærke, at Berit Blom er skattepligtig af pokergevinsten her til landet som følge af globalindkomstprincippet, jf. SL § 4, 1. led, da Berit Blom må antages at være underlagt fuld skattepligt her til landet, jf. KSL § 1. Berit Blom er herefter skattepligtig af pokergevinsten, jf. SL § 4, stk. 1, litra f, da gevinsten ikke er omfattet af afgiftspligtigt spil i henhold til spilafgiftslovens kapitel 2 eller et tilsvarende spil udbudt i et EU-/EØS-land, jf. spilafgiftsloven § 1, stk. 3. Den gode besvarelse bemærker, at hun vil have adgang til at fratække tilmeldingsgebyret på 100.000 kr. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. SL § 6, stk. 1, litra a).

Besvarelsen bør indeholde en stillingtagen til allokeringen af den skattepligtige indkomst i henhold til PSL. Selve pokergevinsten skal med sikkerhed allokere til den personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1. Pensum forholder sig derimod mere usikkert i forhold til tilmeldingsgebyret. Enten skal tilmeldingsgebyret fragå ved en nettoopgørelse af den skattepligtige gevinst, således at Berit Blom alene er skattepligtig af 1.400.000 i den personlige indkomst, eller også skal der allokere 1.500.000 kr. til den personlige indkomst i medfør af PSL § 3, stk. 1, mens udgiften til tilmeldingsgebyret på 100.000 kr. alene kan fratækkes i den skattepligtige almindelige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, modsætningsvist. Administrativ praksis synes at anerkende en nettoopgørelse, således at der alene skal allokere en skattepligtig indkomst på 1.400.000 til den personlige indkomst. I JV afsnit C.A.6.4. anføres følgende: "Når man opgør den skattepligtige gevinst, kan man få fradrag for det dokumenterede indskud i det vindende spil." Skatteretten er dog ikke entydig i relation til spørgsmålet, og det er derfor ikke afgørende, hvilket resultat den studerende når frem til, men alene at der tages stilling til spørgsmålet.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 217-218, p. 237-239 samt p. 845 ff.

1.1.2 Etablering og drift af Berit Bloms virksomhed

Den studerende bør indledningsvist bemærke, at investeringernes omfang, indtægternes størrelse samt det forhold, at Berit Blom ansætter en medarbejder bevirker, at Berit Blom må anses for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed med levering af serviceydelser.

Udgiften på 30.000 kr. til rengøringsmidler må anses for at udgøre en fradragsberettiget driftsomkostning, jf. SL § 6 a, stk. 1, som skal allokere til Berit Bloms personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 1.

Damprenseren og servicebilen udgør afskrivningsberettigede driftsmidler, jf. AFL §§ 1 og 2, og udgifterne hertil udgørende henholdsvis 100.000 kr. og 200.000 kr. afskrives på en samlet saldo, jf. AFL § 5, stk. 1.

Udgiften til den første udskiftning af højtryksventilen på 30.000 kr. må anses for at udgøre en forbedringsudgift, da den bringer driftsmidlet i en bedre stand end ved anskaffelsen. Udgiften skal på den baggrund tillægges afskrivningssaldoen, jf. AFL § 5, stk. 2. Udgiften kan ikke anses for at angå en reparation af et skadelidt driftsmiddel omfattet af AFL § 7.

Det bør bemærkes, at årets afskrivninger maksimalt kan andrage 25 % af saldoens værdi, jf. AFL § 5, stk. 3.

Udgiften på 35.000 kr. til den efterfølgende udskiftning af højtryksventilen må anses for en fradragsberettiget vedligeholdelsesudgift, jf. SL § 6, stk. 1, litra e).

Såvel vedligeholdelsesudgiften som de årlige afskrivninger skal allokere til Berit Bloms personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 1 og 10.

Virksomhedens samlede årsindtægt på 640.000 kr. er skattepligtig i henhold til SL § 4 og skal henføres til Berit Bloms personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 299, p. 376 ff. samt p. 571 ff.

1.1.3 Aftalen om aflønning af Lars Lolke

Under henvisning til at aftalen er civilretlig gyldig, at indkomstafkaldet er afgivet forud for lønindkomstens realisering, og at den indebærer en reel ændring af lønnens sammensætning i en fremtidig periode på 12 måneder, bør det konkluderes, at den aftalte lønnedgang har skattemæssig virkning. Lars Lolke er derfor som udgangspunkt alene skattepligtig af den kontante årsløn på 279.000 kr., jf. SL § 4.

I tillæg til den kontante løn modtager Lars Lolke desuden et lønaccessorium med en værdi på (30.000+12.000) 42.000 kr., der som udgangspunkt også vil være skattepligtig, jf. SL § 4 sammenholdt med LL § 16, stk. 1. Besvarelsen bør i den forbindelse indeholde en drøftelse af, om den andel på 30.000 kr., som angår selve uddannelsen, er skattefri i medfør af LL § 31, stk. 1. I den forbindelse bør besvarelsen tage stilling til betingelsen i LL § 31, stk. 2. Ifølge LL § 31, stk. 2, omfatter skattefritagelsen i LL § 31, stk. 1, således ikke uddannelse, der alene har privat karakter for modtageren. Som opgaven er formuleret, vil det dog være mest nærliggende at antage, at Lars Lolke har til hensigt at udnytte uddannelsen erhvervsmæssigt som enten selvstændig eller lønmodtager. Det er dog ikke afgørende, hvilken konklusion den studerende når frem til i den henseende, men alene at der tages stilling til spørgsmålet. Under alle omstændigheder, er værdien af massagebriksen ikke omfattet af skattefritagelsen i LL § 31, stk. 1, da den næppe kan anses for at udgøre undervisningsmateriale. Værdien af dette gode skal ansættes til 12.000 kr., jf. LL § 16, stk. 3.

Lars Lolkes samlede skattepligtige lønindkomst i 2023 på (279.000+12.000) 291.000 kr. allokere til hans personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Berit Blom kan fradrage den kontante lønudgift på 279.000 kr. i 2023 samt den fulde udgift til Lars Lolkes massøruddannelse og massagebriks på 42.000 kr. som en personale-/lønudgift, jf. SL § 6, stk. 1, litra a), sammenholdt med LL § 8 N. Fradraget allokeres til Berit Bloms personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 1

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 223-224, p. 398-399 samt p. 432-433.

Spørgsmål 1.2

1.2.1 Elcykler samt Dorte Dals befordring fra bopæl til arbejdsplads

Uni Service A/S har fradrag for udgiften på 2.500 kr. pr. elcykel (i alt 125.000 kr.) til leasing og vedligeholdelse af elcyklerne som en driftsomkostning/personaleudgift jf. SL § 6, stk. 1, litra a), sammenholdt med LL § 8 N.

Dorte Dals er skattepligtig af personalegodet i form af adgang til elcyklen, jf. SL § 4 sammenholdt med LL § 16, stk. 1. Værdien af personalegodet skal som udgangspunkt opgøres til den værdi, som det ville have kostet Dorte Dals at erhverve de modtagne ydelser i fri handel, jf. LL § 16, stk. 1 og 3, hvilket må anslås til 2.500 kr. pr. år.

Den gode besvarelse bemærker, at bagatelgrænsen i LL § 16, stk. 3, 4. pkt. ikke er af relevans, da personalegodet ikke overvejende er ydet af hensyn til udførelsen af de ansattes arbejde. Da værdien af personalegodet ydermere overstiger bagatelgrænsen i LL § 16, stk. 3, 3. pkt., er Dorte Dals skattepligtig af hele værdien, jf. SL § 4. Den skattepligtige værdi skal henføres til Dorte Dals' personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Det bør videre anføres, at Dorte Dals har adgang til befodringsfradrag efter LL § 9 C, stk. 1 og 2, for den del af befodringsfradraget mellem bopæl og arbejdsplads, der overstiger 24 km. pr. arbejdsdag med en sats på 2,19 kr. pr. km. Dette beløber sig til et befodringsfradrag på $((40 - 24) \times 2,19)$ 35,04 kr. pr. dag. Opgaven indeholder ikke oplysninger om antal arbejdsdage i 2023, hvorfor årets samlede befodringsfradrag ikke kan beregnes. Befodringsfradraget allokeres til Dorte Dals' skattepligtige almindelige indkomst som et såkaldt "ligningsmæssigt fradrag", jf. PSL § 1 sammenholdt med PSL § 3, stk. 2. Fradraget vil dermed alene have værdi ved opgørelsen af kommuneskat samt eventuel kirkeskat.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 395 ff. samt p. 485 ff.

1.2.2 Einar Egelunds Kørsel

Da Uniservice A/S er indstillet på at godtgøre Einar Egelund bedst muligt for dennes udgifter til kørsel, skal besvarelsen indeholde en redegørelse for Uniservice A/S' adgang til at yde Einar Egelund skattefri befodringsgodtgørelse efter LL § 9 B, stk. 4.

- Januar: Der kan ydes skattefri befodringsgodtgørelse efter LL § 9 B for de første 20 dages kørsel i januar mellem bopæl og arbejdspladsen i Aarhus ($2 \times 100 \times 20 = 4.000$ km).

- Februar og marts: Der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse efter LL § 9 B for 40 dages kørsel i februar og marts mellem bopæl og kunden i Aalborg ($2 \times 90 \times 40 = 7.200$ km).
- April og maj: Der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse efter LL § 9 B for 40 dages kørsel i april og maj mellem bopæl og arbejdspladsen i Aarhus ($2 \times 100 \times 40 = 8.000$ km), men ikke de sidste 5 dage i perioden, da dette overstiger "60 dages-reglen", jf. LL § 9 B, stk. 1, litra a). Den gode besvarelse bemærker, at Einar Egelund til gengæld kan opnå befodringsfradrag efter LL § 9 C, stk. 1 og 2, for kørslen de sidste 5 dage for den del af befordringen, der overstiger 24 km. pr. dag med en sats på 2,19 pr. km indtil 120 km pr. dag, jf. LL § 9 C, stk. 3. Den særligt gode besvarelse bemærker, at Einar Egelunds befodringsfradrag også skal beregnes med 2,19 kr. pr. km for befordring over 120 km pr. dag, da Skive ligger i en såkaldt yderkommune, jf. LL § 9 C, stk. 3.
- Juni: Der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse efter LL § 9 B for de 20 dages kørsel i juni mellem bopæl og kunden i Aalborg ($2 \times 90 \times 20 = 3.600$ km).
- August og september: Der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse efter LL § 9 B for de 40 dages kørsel i august og september mellem bopæl og kunden i Holstebro ($2 \times 40 \times 40 = 3.200$ km).
- Oktober, november og december: Der kan ydes skattefri befordringsgodtgørelse efter LL § 9 B for 50 dages kørsel i oktober, november og december mellem bopæl og arbejdspladsen i Aarhus ($2 \times 100 \times 50 = 10.000$ km), da der er forløbet 60 på hinanden følgende arbejdsdage siden Einar Egelund sidst har været på arbejdspladsen i Aarhus, jf. LL § 9 B, stk. 2.

Einar Egelund kan således samlet set opnå skattefri befodringsgodtgørelse efter LL § 9 B, stk. 4, for $(4.000 + 7.200 + 8.000 + 3.600 + 3.200 + 10.000) 36.000$ km. For 2023 udgør satsen 3,73 kr. pr. km indtil 20.000 km. Herefter er satsen 2,17 kr. pr. km. Uni Service A/S kan dermed udbetale $((3,75 \times 20.000) + (2,17 \times 16.000)) 109.720$ kr. i skattefri befodringsgodtgørelse til Einar Egelund for 2023. Uni Service A/S kan fradrage den udbetalte kørselsgodtgørelse som en driftsomkostning, jf. SL § 6, stk. 1, litra a).

Einar Egelund kan desuden opnå $((200 - 24) \times 2,19) \times 5 1.927$ kr. i befodringsfradrag for den pågældende periode, jf. LL § 9 C. Fradraget allokeres til Einar Egelunds skattepligtige almindelige indkomst, jf. PSL § 1 sammenholdt med PSL § 3, stk. 2, som et såkaldt "ligningsmæssigt fradrag".

Det er ikke afgørende for besvarelsen, om de korrekte beløb angives, men derimod om der tages begrundet stilling til de relevante retlige forhold.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 474 ff., samt p. 485 ff.

1.2.3 Parkeringspladsen

Uni Service A/S vil kunne fradrage den årlige leje på 50.000 kr. som en driftsomkostning, jf. SL § 6, stk. 1, litra a).

Udgiften på 800.000 kr. til anlæggelse af parkeringspladsen udgør ikke en fradragsberettiget driftsomkostning, men derimod en anlægsudgift, som ikke er umiddelbart fradragsberettiget,

jf. SL § 6, stk. 2. Uni Service A/S kan heller ikke afskrive på udgiften efter AFL, da afskrivningsadgang ifølge afskrivningsloven er betinget af, at selskabet selv ejer aktivet, hvilket ikke er tilfældet her. Uni Service A/S har derimod mulighed for at foretage ordinære afskrivninger på udgiften til asfaltering af arealet, jf. SL § 6, stk. 1, sammenholdt med U 1985, 134 H (slusedommen). Udgiften afskrives over aktivets anslåede levetid, dvs. 10 år. Uni Service A/S kan således afskrive anlægsudgiften på 800.000 kr. med 80.000 kr. om året, hvilket fradrages i årets skattepligtige indkomst.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 369 ff.

OPGAVE 2

Spørgsmål 2.1.

2.1.1. Lejekontrakt

Den studerende bør fastslå, at retten til at indtræde i en lejekontrakt er et immaterielt aktiv omfattet af AFL § 40, stk. 2. Leo Lilholt kan dermed afskrive anskaffelsessummen på 350.000 kr. med indtil 1/7 om året. Den studerende bør fastslå, at der er tale om skatteårsafskrivninger, således at der i 2022 kan foretages fulde afskrivninger, selvom aktivet først er erhvervet i løbet af foråret 2022. Der kan dermed afskrives 50.000 kr. i 2022. Det bør bemærkes, at afskrivningerne kan fradrages ved opgørelsen af Leo Lilholts personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 10.

Den studerende bør fastslå, at Hans Hamburger samtidig har afstået et immaterielt aktiv i form af retten i henhold til en lejekontrakt. Det følger af AFL § 40, stk. 6, at fortjeneste eller tab ved salg af et sådant aktiv skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fortjeneste eller tab skal opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger. Hans Hamburger erhvervede retten ifølge lejekontrakten i 2019 og har - under den i opgaveteksten angivne forudsætning om maksimale afskrivninger - afskrevet på aktivet i 3 år, da han kunne afskrive i anskaffelsesåret 2019, men ikke vil kunne afskrive i afståelsesåret 2022. De årlige afskrivninger udgør 1/7 svarende til 20.000 kr. pr. år, og på afståelsestidspunktet må aktivet således være nedskrevet til 80.000 kr. Fortjenesten udgør derfor 270.000 kr., som skal medregnes ved opgørelsen af Hans Hamburgers personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 573, p. 812f, p. 823, p. 825f

2.1.2. Kasseapparat

Den studerende bør fastslå, at der for Leo Lilholt er tale om erhvervelse af et driftsmiddel eller måske mere nærliggende en inventargenstand, der er omfattet af AFL § 2, stk. 1. Nogle studerende vil måske overveje, om kasseapparatet er et aktiv, der efter sin art og anvendelse ikke udsættes for værdiforringelse og derfor ikke kan gøres til genstand for afskrivning, jf. AFL § 2, stk. 3. Der synes dog ikke at være grundlag for en sådan antagelse, da det ikke angives, at der er tale om en antikvitet. Det vil dog ikke være en grov fejl, såfremt denne problematik diskuteres. I den grundige besvarelse overvejes det, om betingelserne i AFL § 3 for at kunne afskrive i 2022 er opfyldte. Det må antages, at der med kasseapparatet er leveret en inventargenstand til en igangværende virksomhed, som er bestemt til at indgå i virksomhedens drift, og at aktivet er færdiggjort, således at det kan indgå i driften.

Da betingelserne for afskrivning dermed er opfyldte, har Leo Lilholt i 2022 under de angivne forudsætninger straks afskrevet kasseapparatet i henhold til AFL § 6, stk. 1, da anskaffelsessummen utvivlsomt er under grundbeløbet på 26.200 (2010-niveau). Afskrivningerne fradrages ved opgørelsen af Leo Lilholts personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 10.

Den studerende bør i forhold til Hans Hamburger fastslå, at han tillige har haft mulighed for at straks afskrive kasseapparatet i forbindelse med anskaffelsen i 2019, jf. AFL § 6, stk. 1. I forbindelse med salget bør det derfor anføres, at Hans Hamburger i henhold til AFL § 6, stk. 2,

skal medregne afståelsessummen til sin skattepligtige indkomst i 2022. Beløbet skal medtages ved opgørelsen af Hans Hamburgers personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 574, p. 578ff.

2.1.3. Afskrivning på kombineret lager- og kontorbygning

Den studerende bør tage udgangspunkt i, at der er tale om en bygning, der både bruges til lager- og kontorformål. I forlængelse heraf bør det påpeges, at der som udgangspunkt ikke er adgang til at afskrive på bygninger eller lokaler, der anvendes til kontorformål, jf. AFL § 14, stk. 2. Det bør fastslås, at dette dog ikke gælder, såfremt bygningen eller lokalet, der anvendes til kontorformål, ligger i tilknytning til en afskrivningsberettiget bygning, og hvor bygningen eller lokalet, der anvendes til kontorformål, tjener den virksomhed, hvortil de afskrivningsberettigede bygninger anvendes, jf. AFL § 14, stk. 3.

Den studerende bør fastslå, at der i den konkrete sag ikke er tvivl om, at kontorlokalerne opfylder kravene om, at kontorlokalerne skal være accessoriske, da de er lokaliseret i samme bygning som de lokaler, der giver anledning til afskrivningsret, ligesom der ikke er tvivl om, at kontorlokalerne tjener den virksomhed, der udøves i den afskrivningsberettigede del af bygningen.

I den gode besvarelse diskuteres det, hvornår ejendommen kan anses som anskaffet i henhold til AFL § 16 og dermed kan danne grundlag for afskrivninger med virkning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er således ikke alene et krav, at ejendommen er erhvervet, men også at den anvendes erhvervsmæssigt, før afskrivningsretten indtræder. I relation til den konkrete omhandlede ejendom er der ikke tvivl om, at den er erhvervet i 2022. Der er heller ikke tvivl om, at ejendommen tages i brug i 2022 og dermed kan hævdes at blive anvendt erhvervsmæssigt. Det bør dog bemærkes, at den i princippet ikke i 2022 tages i brug til et afskrivningsberettiget formål, da det kun er kontordelen af ejendommen, der tages i brug i 2022. Hvis der således udelukkende havde været tale om en kontorejendom, er der på trods af den erhvervsmæssige brug ikke tvivl om, at afskrivningsretten aldrig ville indtræde, jf. AFL § 14, stk. 2. Det må anses for mest nærliggende at konkludere, at der ikke kan afskrives i 2022, da ejendommen ikke er taget i brug til et afskrivningsberettiget formål. Spørgsmålet er dog vanskeligt, og det er ikke afgørende for bedømmelsen, hvilken konklusion der nås.

Den studerende bør anføre, at afskrivningsgrundlaget skal opgøres med udgangspunkt i den kontantomregnede anskaffelsessum, jf. AFL § 45, stk. 1. Da ejendommen er erhvervet mod kontant betaling, giver dette ikke anledning til korrektioner. Samtidig skal det fastslås, at der ikke kan afskrives på den del af anskaffelsessummen, der udgør betaling for grunden, jf. AFL §§ 14, stk. 2, og 14, stk. 3. I sidstnævnte bestemmelse fastslås det således, at der aldrig kan afskrives på en grund, selvom den har en accessorisk tilknytning til en afskrivningsberettiget bygning. Afskrivningsgrundlaget kan derfor fastsættes til 3 mio. kr. Da bygningen er erhvervet før 1. januar 2023, kan der afskrives med 4% årligt af den kontantomregnede anskaffelsessum, jf. AFL § 17, stk. 1. Da der er tale om skatteårsafskrivninger, kan der i 2023 afskrives 120.000 kr. Afskrivningsloven er ændret for nylig, således at der for ejendomme erhvervet 1. januar 2023 eller senere kun kan afskrives med 3% årligt. I den konkrete kontekst er ejendommen erhvervet før 1. januar 2023, og det korrekte svar vil derfor være, at der kan afskrives med 4%

årligt. Lovændringen er ikke omtalt i lærebogen, men det er ved bedømmelsen ikke afgørende, om der anvendes en afskrivningsprocent på 3% eller 4%.

Afskrivningerne kan fradrages ved opgørelsen af Leo Lilholts personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 10.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 580ff.

Spørgsmål 2.2.

2.2.1. Begge ægtefællers deltagelse i drift af samme virksomhed

Begge ægtefæller deltager i driften af virksomheden, og den studerende bør derfor fastslå, hos hvem af ægtefællerne driftsoverskuddet skal beskattes. Dette spørgsmål er reguleret i KSL § 25 A, der fastslår, at det i forbindelse med beskattningen af driftsoverskuddet ikke er afgørende, hvem der ejer virksomheden. Det er derimod afgørende, hvem der driver virksomheden. Det skal derfor diskuteres, hvem af ægtefællerne der i den konkrete kontekst må anses for at drive virksomheden, hvilket baserer sig på en samlet vurdering af ægtefællernes indsats i virksomheden. Der synes dog ikke at være tvivl om, at det er Leo Lilholt, der driver virksomheden. Han har således opstartet virksomheden på baggrund af sin viden om cykler, ligesom det må antages, at han leder virksomheden i det daglige. Det oplyses desuden, at Birgitte Bjerg kun havde haft et medansvar for udvikling af netbutikken. Udgangspunktet vil derfor være, at hele driftsoverskuddet på 2 mio. kr. skal beskattes hos Leo Lilholt, jf. SL § 4, mens ingen del af overskuddet beskattes hos Birgitte Bjerg. Virksomhedens overskud medtages ved opgørelsen af Leo Lilholts personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 1.

Det må i forlængelse heraf klart forventes, at den studerende diskuterer skattelovgivningens muligheder for at foretage indkomstdeling mellem ægtefællerne, således at ovennævnte udgangspunkt fraviges. I den forbindelse fremgår det, at Birgitte Bjergs indsats i virksomheden havde været begrundet i et ønske om at spare på lønbudgettet. Det synes derfor nærliggende at lægge til grund, at der ikke er indgået en lønaftale mellem ægtefællerne i henhold til KSL § 25 A, stk. 7, idet en sådan lønaftale isoleret set vil være en udgift for virksomheden. Det oplyses herudover, at ægtefællerne ikke har gjort sig klart, hvad de skattemæssige konsekvenser af hendes medvirken i driften af virksomheden er. Da en betingelse for, at en sådan lønaftale kan tillægges skattemæssig virkning, er, at der løbende er indeholdt og indbetalt A-skat m.v., synes det derfor nærliggende at konkludere, at disse betingelser ikke er iagttaget i løbet af 2023, og en sådan lønaftale vil derfor ikke kunne tillægges skattemæssig virkning. Det skal dog ikke betragtes som en væsentlig fejl, såfremt den studerende diskuterer muligheden for at foretage indkomstdeling med udgangspunkt i en sådan lønaftale.

Det vil være mere nærliggende, at den studerende for det første overvejer anvendelse af KSL § 25 A, stk. 8, som giver mulighed for at fordele driftsoverskuddet på baggrund af en saglig vurdering af ægtefællernes respektive arbejdsindsats. Fordelingen kan blot foretages i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen og udløser ingen formueretlige krav mellem ægtefællerne. Der er en række betingelser, som skal være opfyldte for, at nævnte regel kan finde anvendelse, herunder at begge ægtefæller i væsentligt og ligeligt omfang skal deltage i driften af virksomheden. Disse betingelser synes at være opfyldte. Det er dog herudover en betingelse, at ægtefællerne i samme omfang hæfter for virksomhedens forpligtelser. Det

oplyses i den forbindelse i opgaveteksten, at det er Leo Lilholt, der har optaget lånet på 3 mio. kr., og at den ejendom, der efter det oplyste udelukkende ejes af Leo Lilholt, desuden er stillet til sikkerhed for lånet. Som følge heraf bør det konkluderes, at der ikke kan foretages indkomstdeling med udgangspunkt i KSL § 25A, stk. 8.

Som en sidste mulighed bør den studerende overveje, om reglerne om medarbejdende ægtefælle i KSL § 25 A, stk. 3, kan finde anvendelse. Indkomstdelingen kan i givet fald foretages i forbindelse med indgivelse af selvangivelse og udløser heller ikke noget formueretligt krav mellem ægtefællerne. Bestemmelsen indebærer, at der kan overføres op til 50% af driftsoverskuddet til Birgitte Bjerg, dog i 2023 maksimeret til 262.500 kr. Anvendelse af reglerne om medarbejdende ægtefælle kræver, at Birgitte Bjerg har deltaget i væsentlig grad i driften af virksomheden, hvilket som minimum kræver en indsats på 3-4 timer pr. dag. Det fremgår af opgaveteksten, at Birgitte Bjerg havde lagt en stor arbejdsindsats i virksomheden, og at en ansat lønmodtager i givet fald skulle have haft en løn på 600.000 kr. Betingelsen må derfor vurderes at være opfyldt. Såfremt ægtefællerne bliver enige om at overføre det maksimale beløb på 262.500 kr., må den præsterede arbejdsindsats desuden ikke stå i et åbenbart misforhold hertil. Der kan atter henvises til, at Birgitte Bjerg havde lagt en stor arbejdsindsats i virksomheden, der kan værdiansættes til 600.000 kr., og der vil derfor ikke være et sådant misforhold. Det er endelig i henhold til KSL § 25A, stk. 3, en betingelse for at bruge reglerne om medarbejdende ægtefælle, at Leo Lilholt og Birgitte Bjerg i skattemæssig henseende anses som samlevende ved indkomstårets udgang. Der er ikke givet oplysninger, der giver anledning til at tro, at denne betingelse ikke er opfyldt. Såfremt ordningen anvendes, indebærer det, at Leo Lilholts personlige indkomst nedsættes med det overførte beløb, jf. KSL § 25A, stk. 5. Det overførte beløb skal i stedet medtages ved opgørelsen af Birgitte Bjergs personlige indkomst, jf. KSL § 25A, stk. 3, og PSL § 3, stk. 1

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 922ff.

2.2.2. Varevognen

Den studerende bør overveje, om brugen af varevognen i Leo Lilholts virksomhed kan betragtes som maskeret udlodning fra Blomsterbuketten A/S. Det oplyses, at det er hensigten, at varevognen skal bruges i Leo Lilholts virksomhed, indtil den ikke kan køre længere. Det må derfor være nærliggende at anse varevognen for at være givet til Leo Lilholt som gave med den konsekvens, at der foreligger maskeret udlodning. Det antages, at LL § 16 A i tilfælde af maskeret udlodning giver hjemmel til at beskatte i overensstemmelse med den foreliggende realitet. Birgitte Bjerg er hoved- og eneaktionær i Blomsterbutikken A/S, og overførslen af varevognen til brug i Leo Lilholts virksomhed er begrundet i Birgitte Bjergs indflydelse i selskabet, og selv om den økonomiske fordel ikke er tilgået hende, vil der alligevel kunne statueres maskeret udlodning. Overførslen af varevognen anses for at have passeret Birgitte Bjergs økonomi og udløser med hjemmel i LL § 16 A, stk. 1 og 2, udbyttebeskatning hos hende. På baggrund af det modtagne tilbud fra bilforhandleren på 30.000 kr., skal dette beløb medtages ved opgørelsen af Birgitte Bjergs skattepligtige indkomst. Beløbet skal medtages ved opgørelsen af Birgitte Bjergs aktieindkomst, jf. PSL § 4a, stk. 1, nr. 1.

Varevognen må herefter anses som videregivet til Leo Lilholt som gave. Gaven udløser ingen umiddelbare skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for Leo Lilholt, jf. SL § 5b sammenholdt med BAL § 22, stk. 3.

I den særdeles gode besvarelse gøres der dog opmærksom på, at varevognen nu anvendes i den af ægtefællerne i fællesskab drevne virksomhed. Varevognen vil derfor kunne gøres til genstand for skattemæssige saldoafskrivninger i henhold til AFL §§ 2, stk. 1, og 5. Birgitte Bjergs anskaffelsessum må antages at udgøre 30.000 kr., der samtidig udgør afskrivningsgrundlaget, jf. AFL § 45. I forbindelse med modtagelsen af gaven succederer Leo Lilholt i anskaffelsessummen og afskrivningsgrundlaget og de foretagne afskrivninger, jf. KSL § 26A, stk. 2. Da det er Leo Lilholt, der driver virksomheden, medtages de skattemæssige afskrivninger ved opgørelsen af hans skattepligtige indkomst, jf. KSL § 26A, stk. 1, og kan fradrages ved opgørelsen af hans personlige indkomst, jf. PSL § 3, stk. 2, nr. 10.

Skatteretten 1, 9. udg., 2021, p. 543f, p. 575f, p. 928ff, p. 988ff.